

СІЧЕНЬ

9

П'ятниця,

1959 року

№ 1 (589)

Ціна 20 коп.

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

Пропаганда і агітація—могутня зброя комуністичного виховання трудящих

Завдання, поставлені листопадовим Пленумом ЦК КПРС перед радянським народом, настійно вимагається посилення пропагандистської і агітаційної роботи серед населення.

Це безпосередньо стосується нас, агітаторів, і всього нашого університетського агітолективу.

Агітолектив університету на протязі багатьох років веде пропагандистську і агітаційну роботу в підшефних будинках. Потрібно сказати, що агітолектив користується величним авторитетом серед виборців. Досить сказати, що наша виборча дільниця в період проведення виборів здебільшого першою закінчує вибори. Цей факт говорить про те, що наші агітатори серйозно підходять до дорученої справи.

Зараз перед агітаторами стоїть серйозне завдання: вони повинні до хідливо і яскраво розкрити перед своїми виборцями величні перспективи, накреслені листопадовим Пленумом ЦК КПРС. Безумовно, це серйозне завдання, і з боку агіту пункту агітаторів необхідна справжня допомога. Вона може бути надана в різних формах: семінарів, проведе-

них кваліфікованими гікладачами, співбесід і т. д. На жаль, агіту пункт не організовував семінару по матеріалах листопадового Пленума ЦК КПРС. Не було організовано і спеціальної доповіді чи повідомлення з того приводу для наших виборців.

Перший вечір, організований для виборців, показав, що вони з охогою відвідують агіту пункт, коли там проводиться цікаві міроприємства. На вечір прийшло понад 150 виборців. Вони з великим інтересом вислухали доповідь тов. Дроздова про міжнародне становище, дивилися кінокартину «Стукай в будь-які двері». Правда, вечори виборців мало відвідує молодь. А агітаторам слід більше уваги приділити молодим виборцям.

1 березня — день виборів до Верхової Ради УРСР п'ятого скликання і до обласних, районних, міських, сільських і селищних Рад депутатів трудящих УРСР сьомого скликання. Підготовка до виборів повинна пройти в обстановці великої активності мас. Велика роль в цій справі належить агітаторам.

В. ДАВИДКІН, старший агітатор.

Триває сесія на заочному відділі

В разом з нашим кореспондентом проректор заочного відділу доцент П. А. Некрасов розповів:

— Сесія студентів-заочників проходить організовано. Своєчасно подано контрольні роботи. Немає зрівів з заняття. Екзамени проходять на всіх факультетах. Найкраще складають

сесію випускники. Випускники біологічного факультету, наприклад, склали курс рослинництва лише на «відмінно» (9 чоловік) і «добре» (2).

Найкращі справи з явкою на сесію у географів, найгірші — у математиків.

З студентами заочного відділу в

Дерзай, борись, гори!

Я спізнився? Невже спізнився?
Спутник — в небі, ракета — теж.
Сәп казахський заколосився —
Що нового у світі знайдеш?
Юнь моя, ти невже проспала
І невже не піднімеш крил?
...Чаша неба вогнем засіяла,
Зорі — наче таємний пил!
Ні, ще зорі не всі відкрилі,
Десь палає зоря моя.
І ще є ковилі соковиті,
Ще нехodжені є края.
І од вітру неповні груди,
І у полі блищиць леміш,
І від мене чекають люди,
Щоб я ніс їм тепло скоріш.
Юнь моя, народилася ти вчасно,
Тебе ваблять світанку вітри.
Проживи, забуй я прекрасно,
І дерзай, і борись, і гори.

В. ЧУПІКО, студент І курсу філологічного факультету.

шому році працюють викладачі стаціонару. На історичному факультеті, наприклад, всі викладачі факультету читають лекції, в тому числі і завідуючі кафедрами.

З метою ознайомлення студентів з ачочного відділу з підсумками літньої сесії і завданнями, які стоять перед ними в наступному півріччі, на всіх факультетах університету в перших числах січня були проведені збори. Пройшли збори і для випускників заочного відділу, на яких розглядалося питання про порядок і час захисту дипломних робіт.

Людство завжди буде пам'ятати 2 січня 1959 року: розпочинаючи героїчну семирічку, радянський народ направив в район Місяця свою першу космічну ракету.

Історичний запуск ракети присвячений ХХІ з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу.

Працювати як личити радянському студентові

В цьому році початок екзаменів співпадає з днем відкриття ХХІ з'їзду КПРС. На честь з'їзду кожній радянській людині хочеться зробити велике і гарне. На підприємствах, будовах, в колгоспах йде змагання за дострокове виконання плану, за підвищення продуктивності праці.

Чим же ми, студенти, порадуємо країну? Насамперед, успіхами в навчанні. Сесія підведе підсумки нашої роботи за семестр. Добре складе сесію той, хто систематично працює на протязі семестру. Зрозуміли це і студенти І курсу. Тут добре поставили роботу активісти Камалов і Москвіна. Вони організували контроль за самостійною роботою студентів. На товариських колоквіумах в'язовували рівень підготовки кожного студента з тої чи іншої дисципліни. На І і ІІ курсах пройшли збори, на які були запрошенні викладачі. Вони розповіли студентам, як краще готуватися до екзаменів, на які розділи із програмового матеріалу потрібно звернути особливу увагу. В період сесії на факультеті будуть випускатися графіки складання екзаменів і газети-бліскаки, які відбиватимуть хід зимової сесії на факультеті.

Велику допомогу в академічній роботі надає нам партійна організація

Наш кор.

ПЛЕНУМ НАУКОВИХ ГУРТКІВ

Пленум констатував, що майже всі гуртки за останні місяці працювали добре. В усіх гуртках відбулося по 5—6 засідань, на яких були заслушані цікаві доповіді. Проте гуртки політекономії і нової історії провели лише по одному засіданню. Часто засідання тут проходять не зовсім цікаво, прослухані доповіді не викликають дискусії. Щоб уникнути цього, потрібно, щоб за тиждень до засідання гуртка в кабінеті була залішена доповідь з списком використаної літератури. Тоді студенти зможуть ознайомитися з нею.

Недоліком нашої роботи є те, що до цього часу у нас не організований такий важливий гурток, як гурток атеїзму. Нам, майбутнім вчителям, яким потрібно буде вести антирелігійну пропаганду, такий гурток необхідно організувати, і студенти нашого факультету повинні взяти належну участь в його роботі.

Зараз на факультеті буде входити друковані збірник факультетських студентських робіт. В цьому збірнику будуть вміщені кращі наукові роботи студентів нашого факультету.

З доповідю про тематику роботи гуртків на пленумі виступив доц. П. Г. Чухрій. Запропонована тематика ще більше наблизить гуртки до вивчення історії нашого краю.

**Д. БАТУЄВ,
студент III курсу істфаку.**

Г. ВАЛЕНЦІОНOK.

Гурток і школа

(Із досвіду роботи педагогічного гуртка університету)

про свою роботу виступив учитель школи № 118 м. Одеси А. А. Большой. Про нього, про його роботу знає не тільки наше місто. Про нього чули і болгарські друзі по софійському радіо.

Однією з форм виховання інтернаціонального почуття в учнів є листування між школами СРСР і інших країн. В 118-ій школі ця форма активно використовується в процесі комуністичного виховання. Найбільш цікаве листування ведуть школярі з учнями братньої Болгарії. Вони обмінюються поштовими листівками, марками, монетами. Це стало вже традицією. Недавно учні 118-ї школи одержали листа з Софії. Юні болгарські друзі вислали їм види своєї столиці, колекцію рослин. З листа радянські школярі дізналися про усіх своїх друзів, про новини в піонерській і комсомольській роботі.

Листування набуло більш широкого розмаху: зав'язалось знайомство з учнями Чехословаччини, Польщі, Румунії, Угорщини. Листування допомогло познайомитися з героем Хрущуким і з Стойком Ратковим, єдиним живим учасником інтернаціональної групи, якою керувала дочка французького народу Жанна Лябурб.

В школі організована секція радянсько-болгарської дружби, ведеться листування з редакцією журналу «Болгарія». В гостях у учнів 118-ї школи були учасники ансамблю пісні і танцю Болгарії.

Учні хочуть розширити свої інтернаціональні зв'язки, зав'язати дружбу з дітьми Франції, Італії, Іспанії, куди вже написані листи.

Учениця цієї школи Шура Бакай недавно була у своїх друзів у Болгарії.

Це тільки частина тієї великої

роботи, яку проводить тов. Большой разом з педколективом 118-ї школи. Він з охогою поділився своїм досвідом з гуртківцями — майбутніми педагогами.

В роботі педагогічного гуртка практикуються й інші форми роботи.

Члени гуртка закріплені за школами, де вивчають основи педагогічної роботи. Студенти Липовченко, Бистрін, Шванюк, Мінаєв і ін. під керівництвом доцента Литовченка працюють в школах міста над вивченням впливу виробничих екскурсій на формування в дітях комуністичного ставлення до праці.

Студенти Філіпчук, Пономарчук і ін. під керівництвом доцента Литовченка недавно виїздили в Іванівський район з метою пропаганди тез деповіді М. С. Хрушкова.

Така робота гуртка закріплює теоретичні знання студентів, збагачує їхні практичні педагогічні навики. Робота гуртка без зв'язку з школою була неможливою.

**Д. БАТУЄВ,
студент III курсу істфаку.**

Про комсомольську групу

ОСНОВА — ЦЕ ГРУПА

Основа, фундамент роботи всієї комсомольської організації — комсомольська група.

Лише тоді буде успішною діяльністю всієї комсомольської організації, якщо успішною буде діяльність комсомольської групи. Ні порядку, ні дисципліни не може бути в будь-якій комсомольській організації, жодної справи вона не зможе виконати, якщо не буде порядку, чіткості, дисципліни в комсомольській групі.

АКТИВ ГРУПИ

Діяльність комсомольської групи організовується активом групи, який, керуючись статутом ВЛКСМ і рішеннями бюро організації, в яку входить група, вживає заходів до того, щоб стати справжнім помічником партійної організації в справі виховання молоді.

Актив групи складається з обраних комсомольців (профорг, комсорг), призначених (староста) і комсомольців-активістів, які стають активом в міру того, як вони втягаються в громадську роботу і ділом залучають себе до активу.

КОМСОРГ

Комсорг — це комсомолець, найтініше зв'язаний з активом, той, хто найближче приймає до серця всі діла групи. Він відповідає за неї перед лицем всієї організації.

Комсорг — вожак групи. Він ініціатор комсомольських справ, усякому разі — організатор ініціативи всього активу. Він приклад для інших. Дисциплінованість і старанність — найважливіші його риси. Без цих рис немає комсорга. Немає комсорга — немає порядку в групі.

СТВОРЕННЯ КОЛЕКТИВУ

Комсомольська група створюється на базі академічної групи чи фуркації, в яку студенти зводяться в більшості випадковими факторами, і складається з молодих людей — хлопців і дівчат — різних за життєвим досвідом, культурним рівнем, розвитком, інтелектом, вихованням, смаками і запитами і, нарешті, з людей різних хоч би й тому, що однакових людей в природі не буває.

Комсомольська група повинна згуртувати людей, створити з них колектив. Це не значить, що людей потрібно причесати під один гребінець, зробити однаковими. Цього не лише не можна зробити, але і не потрібно робити. Комунізм передбачає саме створення максимальних умов для розвитку індивідуальних здібностей і смаків людей, орієнтуючи їх і спрямовуючи на найпрекрасніше, що є в житті.

Створити колектив — це значить домогтися спільноті головних інтересів людей, з яких він складається. Головними ж інтересами є, очевидно, громадські інтереси як всього радянського суспільства, так і громадські інтереси даної групи.

Комуністичне виховання в значній мірі полягає у тій гармонії особистого і громадського, коли в багатьох із інтересів йдуть разом, паралельно чи зовсім збігаються.

Створити колектив — це значить спаяти індивідуальністі спільністю мети, що стоїть перед ними.

Створити колектив із різних людей — це значить в різноманітності їх, у взаємному збагаченні знаннями, культурою, досвідом життя і праці, в суперечках вбачати науку жити і трудитися в колективі. Хто

—□—
Короткий запис бесіди, проведеної секретарем партійного бюро фізмату Е. Б. Лейбманом на комсомольському активі факультету

—□—
знає і розуміє більше — ділиться і віддає, хто знає менше — вирає. Ні треба думати, що той, хто віддає, губить. Хороша віддача — це теж набуття.

БЕЗ ДІЛА КОЛЕКТИВУ НЕМАЄ

Колектив створюється в ділі і для діла. Поза ділом і для неробства колективу немає.

Для створення комсомольської групи погрібні діяльність і діло.

ПЕРША ТУРБОТА

Основна справа студента-комсомольця — навчання і виховання. Перша турбота комсомольської групи повинна полягати в тому, щоб кожний її член одержав в університеті максимум знань, вміння і практичних навиків з обраної спеціальності.

Про це турбується також і всі співробітники університету: ректор, інкоректор, декан, професор і вся кафедра, викладачі і лаборанти, партійна і профспілкова організації, батьки студента і т. д.

Кожний турбується по-своєму. Попсвоєму турбується і комсомольська група.

Якою б серйозною не була догана декачка або зауваження викладача, найсильніше — колективне засудження групи.

Рішення групи найважче не виконати, бо важко відштовхнути руку, подану для допомоги. Всяка фальш, недоробка і обман не пройдуть, якщо колектив, якщо група цього не захоче.

Немає нічого сильнішого на світі, ніж сила і підтримка колективу.

Для успішного навчання потрібно кожного дня вчитися самостійно. Цього може домогтися від комсомольця (коли той не може заставити себе сам) лише один колектив — колектив його групи.

ДРУГА ТУРБОТА

Друга турбота групи — щоб кожний її член за 5 років перебування в університетській комсомольській організації став активістом, громадським діячем, керівником, вихователем, пропагандистом, агітатором — будівником комунізму.

Комсомолець повинен навчитися виступати на зборах, дохідливо і культурно передавати свої думки, вести збори, писати протоколи, складати резолюції, знати організацію основ комсомольської роботи, повинен навчитися виступати в пресі і редактувати газету, повинен розвинути смак і потребу в щоденному читанні газет, бути в курсі міжнародних справ, уміти коментувати їх в світлі радянської політики і т. д.

ТРЕТЬЯ ТУРБОТА

Третя турбота комсомольської групи продиктована ленінською вказівкою про те, що комуністом можна стати лише тоді, коли збагатити свою пам'ять знаннями всіх тих багатьств, які виробило людство. Це турбота про культурний, всеобщий, гармонійний розвиток членів групи.

«ТЕХНІКА» ЦІЄІ СПРАВИ

Початок — щира бесіда в аудиторії, в кімнаті гуртожитку і т. п. між

комсомором та старостою, комсомором, старостою і профоргом. З трьох цих, а потім ще двох, потім ще... створюється актив.

Актив пропонує зібрати загальні комсомольські збори групи з порядком денним про роботу комсомольської організації (доповідь комсомора). Актив домагається того, щоб на цих зборах прийшли всі комсомолці.

Доповідь треба будувати так, щоб в ній була чіткою ідея становлення групи, колективу, проаналізований стан справ на сьогоднішній день.

Називати речі своїми іменами, називати прізвища, не боячись дивитися у вічі тому, кого критикують. Ледаря називати ледарем, егоїста егоїстом, але робити це так, щоб не прибивати каїнової печагі, а так, щоб було видно, що люди ці дійсно такі, але група буде боротися за них проти їхньої лінії, косності, безвідлітності т. д.

Збори повинні бути так підготовлені, щоб члени активу підлили масла у вогонь, і ініціатива комсомора була підхоплена. Збори повинні розподілити комсомольські доручення між всіма 25 комсомольцями групи. На зборах треба намітити і план роботи комсомольської групи на найближчий строк.

Де взяти навантаження для всіх комсомольців групи? Підрахуємо: комсиг, староста, профорг, редколегія стінгазети групи (на певний строк, хай вчаться випускати газету всі без винятку), помічник агітатора, фізорг, культорг, трудорг, комісія академроботи, кореспондент газети «За наукові кадри», кореспондент «Телескопу», організатор ДТСААФ, резерв для виконання доручень бюро факультету і т. д. Вистачить на всіх.

Всі посади змінні. Їх повинні зробити навчання пройти всі без винятку.

Стінгазету група випускає один раз в п'ять днів. Помічник агітатора проводить під керівництвом агітатора групи політінформацію, фізорг організовує спортсменів, залучає до секцій, інформує про спортивне життя факультету; культорг організовує колективне відвідування кіно, диспути про прочитані книги, лекції, факультету, самодіяльність, екскурсії на заводи, в музеї тощо.

Комісія академроботи слідкує за успішністю, графіком самостійної роботи, товарицькими колоквіумами, за підготовкою звітів комсомольців на зборах.

Трудорг відповідає за роботу в комсомольських майстернях і її організацію в групі.

Коли всі матимуть комсомольські доручення, реальним стає план роботи комсомольської групи.

План відбиває першу, другу і третю турботи.

Збори треба проводити щомісячно. Збори — це школа комунізму. Головує по черзі кожний комсомолець, обраний групою (пишіть протоколи, готовте рішення!).

Загальні заходи: політінформації в групі, колоквіуми, відвідування гуртожитку, читальних залів, стрілкових змагання між групами і т. д.

Культурні задуми: диспут, вечір відпочинку (разом з іншою групою), фізкультурні змагання та змагання з шахів, шашок, доступних видів масового спорту, відвідування кіно.

В плані повинно бути записано небагато, але по-діловому і бути можливим для викопання.

З МІЖНАРОДНОЇ ПОШТИ ЛИСТИ НАШИХ ДРУЗІВ

Здрастуйте, дорогі друзі!

З глибоким почуттям братерської дружби і поздоровленням і найкращі побажаннями.

Сорок один рік назад гуркотом весняного грому прогриміла Велика Жовтнева соціалістична революція. Над неозорими просторами Росії пронісся свіжий вітер, і під керівництвом Леніна народився новий світ — світ соціалізму. В наших серцях горить велика ідея перемоги Жовтневої революції. Вона має міжнародне історичне значення, і успіхи, досягнуті вашим народом, наснажують нас на побудову соціалізму в нашій країні.

Ми говоримо і знаємо, що сьогоднішній Радянський Союз є завтрашня Корея, і кожний ви успіх в побудові комунізму є наша радість і наше майбутнє. Ми підемо вперед, ще вище піднімаючи прапор марксизму-ленінізму, червоний прапор Жовтневої революції. Ми віримо, що соціалізм неодмінно переможе капіталізм.

Дорогі друзі! Наш інститут розміщений на кордоні північної і південної Кореї. Тут стоять будинок Файфун, в якому американці підписали акт про перемир'я.

На кордоні особливо чітко видно різницю між північною і південною Кореєю. На південній стороні кордону лише трачає росте та ходять американці, що готовують війну, а в північній Кореї, і навіть безпосередньо на нас, ви відчуваєте наше радість і наші відчуття.

Дорогі товариши!

В грудні 1957 року у Вас написали лист японським студентам Токійського університету, в якому відповідають на їх заклик до боротьби проти небезпеки атомної війни.

Крім обміну делегаціями, ми практикуємо з нашими друзями з Галле обмін університетськими виданнями, студенцькими екскурсіями і т. д.

Дружба з Вами була б нам це більш бажаною тому, що Ви нам, як люди більш досвідчені, могли б дати поради в розв'язанні багатьох проблем, які зустрічаються в нашій роботі.

Сподіваємося на Вашу відповідь і дальні співробітництво.

Центральний Комітет Чехословачької спілки молоді університету ім. Комненського, Братислава.

ГУРТОК СУЧАСНОЇ ПОЛІТИКИ

В навчально-експериментальних майстернях гуртка по вивченю сучасної політики провів чотири засідання. Як і в минулому році, тематика бесід охоплювала найбільш важливі міжнародні проблеми. За два місяці були прочитані лекції на міжнародні теми, а також лекція на тему: «Рішення листопадового Пленуму ЦК КПРС — бойова програма розгорнутого будівництва комунізму».

Спроби об'єднати навчання робітників майстерень в гуртку не увінчалися успіхом. Очевидно, в кожній майстерні повинен працювати самостійний гурток.

М. Д. ДИХАН, керівник гурт

Цікаве обговорення

Цінним посібником для всіх, хто вивчає українську радянську літературу, є II том «Історії української літератури», виданий Інститутом літератури Академії Наук УРСР. В наступні роки планується 10-томне видання «Історії української літератури». З метою врахування зауважень і побажань читачів Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка в багатьох містах України проводить обговорення II тома.

Одне з таких обговорень відбулося в нашому університеті. В ньому взяли участь члени авторського колективу Л. М. Коваленко та М. Й. Сиротюк, а також літературознавці Одеського та Кіровоградського університетів.

Обговорення розпочалося виступом Л. М. Коваленко, який розповів про створення II тома і труднощі, які при цьому виникли.

В процесі обговорення найбільші суперечки точилися навколо питання про композицію книги і про періодизацію радянської літератури. Одні виступали проти введення в книгу літературних портретів, інші, навпаки, — за розширення і поглиблення їх. Доцент Левченко, наприклад, говорив, що треба детальніше розглянути історичний розвиток української радянської літератури, глибше проаналізувати літературну боротьбу 20-х років. Кандидат філологічних наук Заєць, навпаки, наголосив на тому, що літературні портрети письменників обов'язково потрібні і їх треба поглибити. Він також вініс ціну на пропозицію про необхідність бібліографії в посібнику.

— В зв'язку з тим, що «Історія

ЗВИЧАЙНА ІСТОРІЯ

— Алло!
— Кабінет історії партії!
— Ну так що?
— Як що? Мені потрібний кабінет історії партії..
— А! Так і говоріть. А це — господарчина.
— ???
— Кабінет історії партії? Вас викликають. (Це — комутатор).
— Я слухаю! — власник приемного голосу застіг у почтівому чеканні.
— ...
— Ви куди дзвоните, товариш? — перериває мовчанку сердитий дзвінковий голос.
— Я? Кабінет історії партії ж ви-

кликали. Я їх чекаю.
— Та який кабінет історії партії? 20 хвилин дзвінку в кабінет іноземних мов...

Тиша... Дзвінок.
— Алло!
— Алло! — кричить обнадієний голос і радісно посміхається трубці. Хто біля телефону?
— Кореспондент.
— ???
— А вам хто потрібний? Це редакція.
— При чому тут редакція! Кабінет історії партії мені потрібний.
— Ет! Побігли, Миколо! До кабінету недалеко.

СЛІДАМИ ОДНОГО ЛИСТА

Перш ніж говорити про зміст отриманого редакцією листа від мешканців кімнати № 64 в гуртожитку по вулиці ім. Пастера, ми хочемо розповісти про ті справді чудесні зміни, які там останнім часом відбулися.

Голова студради гуртожитку № 1 білог Степан Демченко, невисокий лисоочий чоловік солідних як для студента років, розповідає коротко, обдумуючи кожне слово.

В двадцятих числах гуртожиток перейшов на самообслуговування. Вивільнилося шість чи сім техробітниць. Економія? Очевидно, більше двох тисяч щомісяця.

Як справа організовувалася? Зібрали збори старост кімнат. Поговорили з ними. Потім члени студради пішли в партбюро університету. Старші товарищи допомогли конкретними порадами і вказівками. Після цього склали графік чергування кімнат. З кожної кімнати два чи три

чоловіки чергують на другому, стільки ж — на третьому поверсі, один чоловік внизу сидить за вахтером. В обов'язки чергових по поверхах входить слідкувати за тим, щоб вранці черговий кожної кімнати настіні підлогу в коридорі біля своєї кімнати, самим наводити порядок в побутових кімнатах, взагалі слідкувати за чистотою на своєму поверсі.

За чергування ставляться оцінки. Причому ставить їх черговий кімнати член студради, а мешканці тієї кімнати, які мають зустрічати на чергування. Система оцінювання увищій мірі демократична.

Помічник Демченка по студраді, теж досить солідний чоловік, з великим почуттям вдячності розповідає про дівчат з кімнати № 66 (староста О. Долга), які, в зв'язку з переходом на самообслуговування і зміною графіку, вимушенні були чергувати два дні підряд і чергували так, що заслужили п'ятірки.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КУТОК

П. ОСТРІВЕЦЬ.

ЩАСТЬЯ

Дорога
Через долину
Звиваючись,
Як змія,
Веде на вершину.
На дорозі — людина.
То я.
Іду невибагливий пішки,
А в балках видніються села;
Не змучився я нітрішки,
Бо в мене душа весела.
Холодний, сердитий вітер
Жбурляє пілюку в очі...
Я втому усмішкою вітер
І далі пішов охоче.

Юрий ВАРВАРЕЦЬКИЙ

СЕРДЦЕ

Ничого такого не случилось.
Сердце, брось.
Уже в который раз
Ты затрепетало и забилось,
Получив насмешливый отказ.
Приучилось плакать до рассвета,
Требуя неведомо чего...
Даже все великие поэты
Звали тебя глупым оттого.
Сердце, брось...
Да только мне сдается, —
Признаюсь без боли и стыда, —
Если это глупостью зовется,
Ты не поумнеешь никогда...

Едва скользнув холодным взглядом
И неприступный вид храня,
Моя судьба проходит рядом,
И нет ей дела до меня.
Что я взволнован необычно,
Что я влюблен в нее давно,

Питаю у Степана про те, чи існує яка-небудь система заохочення студентів до кращого виконання своїх обов'язків, щось таке, що можна було б назвати матеріальним стимулом.

— А як же, — відповідає він, — у нас є премії. Перехідні премії. Радіоприймачі, радіопрограми і т. д. Вручаемо їх кращим кімнатам. Між іншим, про кращі кімнати. Колись на багатьох дверях у обох наших гуртожитках були прибиті червоні дощечки з написом: «Отличная комната». З кімнат виходили люди, поселялися інші, часто-густо порядок змінювався безладдям, а дощечки все вказували, що дана кімната не яка-небудь, а відмінна. Врешті це породжувало не те що зневагу до цих дощечок, а просто їх перестали помічати. І члени студради гуртожитку № 1 зробили дуже правильно, що зняли всі дощечки і прикріплюватимуть їх тепер лише до дверей тих кімнат, мешканці яких справді зроблять свої житла зразковими.

Ось приблизно все, що хотілося розповісти про зміни в гуртожитку по вулиці Пастера. Зміни ці добри. Вони знаменують собою кінець тим залішкам поганого, панського ставлення до фізичної праці, яке ще коли-небудь, а давало знати себе серед деякої частини наших студентів. Нині буде покінчено з неприємними явищами безкультур'я, бо необхідність прибирати в коридорі, винесити бруд виробить і вміння слідкувати за самим собою, відучить дівчат звички кидати папір на підлогу, заходить в приміщення, не ви-

Ей совершенно безразлично
И абсолютно все равно.
Смешаюсь я. И не окликну.
Она с другим уйдет опять,
И я со временем привыкну
Ее чужою называть.
И счастье к ней

путем обычным

Придёт,
и будет мне оно
И совершенно безразлично,
И абсолютно все равно...
Но невозможно отрешиться
От той мечты, что берегу...
Любовь, как сон тяжелый,
длится—
И я проснуться не могу.

Синок проходить перші кроки
По теплій сонячній землі.
Навколо ж — скільки того дива —
Трава, і квіти, і блакитъ...
Яка ж вона, яка щаслива,
Та перша самостійна мить.

Коли навколо світ заснув,
Погасли вогники в сели
(І тільки сніг кругом білів),
В саду коханої я був.
Мороз щипався без жалю...
Попід вікном блукали сні...
Я зрізав гілку з бузини
І вивів на снігу:

«Люблю»

Я цілу ніч тоді не спав...
А вранці глянув — снігопад...
Як жалко, що ходив я в сад,
А снігопаду не чекав.

Н. ІЛЬНИЦКАЯ

ПАЛЕОНТОЛОГ

Виски запушили седини,
Глаза оживлені горят.
Туда, в векові глубини,
Стремит он внимательный взгляд.
Упорные смелые руки,
Ворошая недра пластов,
Бесценные клады науки
Берут из кладовых веков.
Все то, что природа сложила
Веками в ракушечный камень,
Вторично для жизни ожило,
Упорными взято руками...
И сколько великих загадок
Раскрыто о жизни былой,
Беззвучные залежи складок
Запели поэмой живой.

Ан. БОРТНЯК

ПЕРШІ КРОКИ
В долонях батькових широких
Дитячі пальчики малі.

тираючи ніг і т. д. і т. п.

А тепер повернемось до листа. В редакцію писали мешканці кімнати № 64. Вони до глибини душі були ображені тим, що у бойовому листку, який вийшов у гуртожитку, вони були названі білоручками, а старости кімнати Григор'євій присувалися такі слова: «Кому потрібне це чергування? Кому це вигідно?». Далі дівчата спроштовували твердження про те, що вони ледарі, білоручки, вказуючи на таке: «Ще 19 грудня (це за два дні до того злощасного чергування по гуртожитку, яке так низько оцінили члени редколегії бойового листка та їх усі члени студради) ми за чергування в побутових кімнатах гуртожитку отримали оцінку «відмінно».

Що ж насправді вийшло? Чому 19-го люди отримали «5», а 21-го — «1»? Нічого дивного в тому, що відбулося, нема, але все це надзвичайно повчально, бо ще раз нагадує про необхідність для будь-якого громадського діяча вміння працювати з людиною так, щоб доходити словом не тільки до розуму, але й до серця її. Виявляється, що член студради Станчук повідомила дівчата з 64-ої кімнати про чергування (воно мало відбутися в неділю) лише в передостанній день і якраз тоді, коли трохи мешканців кімнати вже не були: Раїя Потеряко пішала додому, Івіна знаходилася в лікарні, Міла Артеменко, здається, відправилася до родичів. Троє дівчат, що залишилися, запротестували. Як це так, мовляв: вони чергували в п'ятницю і тепер знову — у неділю. І потім, в неділю в гуртожитку буде багато

Як повідомив редакцію голова студради гуртожитку № 2 М. Ніколенко, у них теж перейшли на самообслуговування. Однак перший же день роботи по-новому був зірваний, бо мешканці кімнати № 42 (староста Ксіхановський) не прийняли чергування 1 січня. М. Ніколенко пише, що в гуртожитку рідкими гостями бувають викладачі з факультетів, а це дуже погано.

В. о. редактора В. В. ФАЩЕНКО.